

Kiadóhivatal:  
Kaposvárott, zárda-utca. Ide ezimrendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyitások.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . .	6 frt — kr.
Fél évre . . . . .	3 frt — kr.
Negyed évre . . . . .	1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért  
Hagelman Károly  
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

# NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:  
Kaposvárott, zárda-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . .	6 frt — kr.
Fél évre . . . . .	3 frt — kr.
Negyed évre . . . . .	1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért  
Hagelman Károly  
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

## Csak előre a lejtőn!

Már-már azt hittük, hogy lehetetlen, megadóztattak minden képzelhető, ki van szabva az adó oly mértékben, hogy annak behajtása csakis egész sereg végrehajtó segédelmével lehetséges, már tudni illik a mennyiben egyáltalán lehetséges, a földadó további emelésének maga az országgyűlés vett gátot, s hihető, hogy e kérdésben a legloyalisabb mamelukok — a menyében nagy részének saját zsebét érintené — sem volnának hajlandók a kormány további kívánatának engedni, szándékait előmozdítani.

De hát pénz kell minden áron, pénz kell, nem azért, hogy ebben a boldogtalan országban talán jobban fizessék a hivatalnokot, nem azért, hogy a népevelést előmozdítsák, nem azért, hogy segélyre legyenek a gazdának hasznos beruházásaiban, hogy versenyképessé tegyék a külfölddel, nem azért, hogy megcsinálják utait, melyeken terményeit odább vihesse értékesítés végett, hanem azért, hogy legyenek kalandos vállalatokra, azért, hogy beruházásokat lehessen tenni Boszniába, melyeknek visszatérítését csak a bolond remélheti, azért hogy legyen a hadseregnek új gombjaira, új szabású mundurjára, azért, hogy négy rossz gebén lehessen parádézni akkor, mikor ép ész szerént két jól táplált, erős lovat kellene kocsi elé fogni.

Az adósságinálás nem megy még nehezen sem, ez már úgy látszik, saját magának megszabta a netovábbot, legalább egyelőre, honnét teremteni tehát a pénzt?

A mint a ministerium a kérdés előtt állott, letérni az eddig követett utról, vagy az adópré-

sen szorítani egyet kettőt, hisszük nem soká gondolkodott, hisz csak címet kellett keresni a lényeg, a nép megnyúzása, az úgy is csak folytatás, kicsit több vagy kevesebb, az mindegy, ha lassan elvesz is az eleséggézt beteg, csak az operáció alatt meg ne haljon, majd lehet akkor kibeszédet találni eleget, ha még akkor egyáltalán lesz idő s alkalom azt keresni.

A címeket kitalálták tehát, de éppen ez az, a mi megfagyasztja bennünk a vért: hát lehetséges, hogy Magyarország kormányának annyira jutott már a lejtőn, hogy elég bátorsága legyen oly adókat, mint szándékolja, javaslatba is hozni?!

A pénzügyminiszter javaslatba fogja hozni, hogy

1. az ablakokra,
2. a fényképekre,
3. a **tüzelőfára** adó vessessék.

A tüzelő fa, minden fertály öle (egy köbméter) után 50 kr. szándékolatik kivettetni.

Mi ez, ha nem az utolsó ostromcsapás, melyet a saját javát nem ismerő, gonosz gazda eleséggézt igavonó jószágára mér, azért, hogy az megkísértse, maradj-e még paránya a velőnek csontjaiban, ha e végső erőfeszítésben megszakad is.

Meg van adóztatva a ház, a házbér, most megadóztatni akarják az ablakokat, úgy issok, nagyon sok a világgóság a magyarnak, de még segíthet magán, minden három ablak közül rakasson be kettőt, azonnal kevesebb lesz adója, de tényleg nem is kellene nagyon hangoztatni, mert megérjünk, hogy törvényt hoznak, mily szélesnek szabad lenni az ablak közöknek.

Megbélyegzik a fényképe-

ket, jó e nélkül ellehetünk, ennek jóvedelméből nehezen lehet Albániába sereget küldeni; hogy ezzel egy iparág ismét tönkre megy, ugyan ki törődik azzal, egygyel több vagy kevesebb, ugyan nagy dolog ebben a virágzó iparu országban.

Nem azért csinálják azonban a miniszteriumban a terveket, hogy azok csak tervek maradjanak, nem átok kell azoknak, hanem a pénz, s ime megkísérlik megvámolni azt, a mi minden ember életfeltétele, a **tüzelőfát**, koplalhat a szegény ember s ezzel pótolhatja nyomorúságát, de fa nélkül el nem lehet, meg nem fogyhat, meg a mije még meg van is, nyersen csak meg nem eheti, ez tehát biztos alap, meg hát ezzel nem a is föld van megadóztatva, hanem azon nagy fényűzés, hogy a szegény magyar melegszik, meg nyersét nem eszik.

Arra azonban még is kíváncsiak vagyunk, hogy mennyi jóvedelmet számítottak ki ebből, mert ha a budapesti országos bölcsek nem látszanak is tudni, tényleg még is úgy van, hogy a fogyasztók kilencz tizedrésze, nem köbméterbe rakott fát fogyaszt, az ily fa megbecsülésre, természetesen egész új hivatal kell, a mely az eddigi tapasztalatok szerint, elviszi a réven, a mit a vámon bezsarolnak.

Akárhogy legyen, azon kormányoknak, mely ily eszközökre vetemedik, kell, hogy megszámlálva legyenek napjai, még Magyarországon is, mert az a kormány élethalál harezot viv a pénzért, hogy csak a holnap szükségeit kiteremthesse, annak a kormánynak nem lehet más elve, mint köd előttem, köd utánom, az a kormány elvesztette érzékét is aziránt, hogy magyar kormány, s megy arra, merre terelik, merre átka viszi.

Néma légy, mint a sir,  
Tied a csoda ir!

Ezeket a babonás szavakat mondogatták magukban a lányok, s oly csendesen haladtak át a kereszt-uton, mintha csak a szentegyházban, vagy a temetőben volnának. Mind az öten oly közel lépdelték egymás után, hogy minden lépésnél egymás sarkára tapostak. Zsuzsa, a hogy tudta elfojtotta szuszogását, melyet a félelem, s a reneteg dészta kettős terhe sajtolt ki elfutott melléből. A „Róka” remegő kézzel szedte össze szorosabba bő rokolyájának fodrait, hogy a rezgő bokrokból kinyuló kéz meg ne ragadhassa.

Most ott álltak a sziklabarlangnál, körülölvén az erdő és az éj magányától, némaságától. S e mélyes csenden mégis menyenyi titkos hang, halk, álomszerű nesz, sejtelmek zöreje, moraj vonult át. Minden fűszál úgy ing-reng, mintha valami csúszna-kúszna alatta; minden bokor meg-megrezdül, minden ág hajlong, minden levél rezeg remeg, s az árnyban, a lombok között, ezer rejtélyes surranás, zörrenés, suhanás, rebbenés, ropanás, lebbenés kél, ébred és enyész el minden perczen. A romok körül alakatlan árnyak tünekeznek, a kukk fészkekből panaszos, siró-hívó vijjogás hallszik, a szél jajgat, zokog, az erdő fájón fel-felsóhajt, s az éj harmatkönnye csergedezve hull a falevélről. Csak a forrás vize csillan-villan pajkosan, játszin, csintalanul, s oly bohón cseveg, kaczag, mintha csak a felett a partján álló öt balga liba felett nevetne pajzán jó kedvében.

Egyike e balga szüzeknek most gyors elhatározással előlépett s elszántan megmerítette a velehozott korsót a forrás ezüstös vizében. E bator leányzó Juliska volt, ki miután gazdagsággal nem bírt, szép akart lenni, hát a hushagyó ne legyen ötét otthonhagyó. Vakmerőségében azonban, oly selesen csapta a korsót a forrás vizébe, hogy az kisklött kezéből, de ő egy párta-unta aggszúz halál elszántságával megragadta azt, s diadalmasan és óh csodák csodája! egy kukkánál nélkül szinig telten kimerítette a habok közül.

Kétségbe is kellene esnünk — a kétségbeesés pedig rossz tanácsadó — ha már azt se hinnénk, hogy még a mi országgyűlésünk többsége is felháborodva fogja visszautasítani a pénzügyminiszter azon szándékát, hogy mig eddig az adózók vagyónát vette el, most már hátukból szijat hasítson.

— Tabi rendes tudósítónk az elveszett Krainicz 13 éves leányról írja hogy: a leány Weisz Adolf zsidó tanítónál szolgált mint dajka. Atyja, ki bérés Klein I. zsidó bérlőnél, állítólag a leányt szigoron tartotta, mert a leány rossz akaratu, Weiszhoz elszegődvén, ott is, a zsidó neje elbeszélése, után, akaratos, torkos és tolvajnak mutatta magát, mire a zsidó tanító né őt házatól hűsvét előtti szombaton elbocsájtotta. A kis leány utra is kelt egyenesen haza, utközben atyjával, ki éppen Tabra jött, Weisznéől nem messze találkozott, de a leány atyját kikerülte, atyja pedig szó nélkül haladva, látván hogy leánya holmiját is viszi, egyenesen Weisznéhoz ment, hogy magának kellő felvilágosítást szerezzen. — Weiszné az apát mindenről értesítette, mire az apa több tanuk előtt azon nyilatkozatot adá, hogy nem bánja, ha leányából akár mi lesz, mert úgy is tudja, hogy jó belőle soha sem leend. A leány sietett haza anyjához, haza érve anyjától enni kért, s egyszersmind kijelenté, hogy sietnie kell, mert asszonya csak estig adott engedélyt a kimaradásra. Ebed után után hihetőleg félve szigorú atyjától, nehogy őt otthon érje, bucsut véve utra kelt, egy darabig testvérje és egy más leány barátja elkísérték, a mint az ut Andocs s Tab felé elváltak, ott a kis leány az andocsi utra lépett, mire most testvére és a másik kis leány figyelmeztették, hogy az az ut nem Tabra, hanem Andocsra vezet, mire ő így felelt „tudom, — csak menjetek haza, vissza, én erre megyek, s sebes léptekkel elsietett. A kísérő kis leányok siettek vissza N.-Egresre, haza érve elbeszéltek az anyának, hogy leánya nem Tabra, hanem Andocs felé ment, másnap a leány anyja Tabra ment, s Weiszné felkeresve több tanuk előtt elbeszélte, hogy leánya Andocs felé ment, s mostan nem tudja, hogy hol van? Ez így ma-

A második Rózi volt, ki csaknem kárörvendő gyönyörűséggel gondolt Jancsiának báméskodására, ha holnap a szegény Mák-virág helyett ékes gyöngyvirágot lát kebelére hajolni, s most édes szerelmes hallgatásban töltötte meg kancsóját a boldogságot ígérő csodavizzel.

A harmadik, a bibircsók Katicza éppen a forrás fölé hajolt, midőn a furtangos hold, széles arcán hamis mosolygással, egy szétfoszló báránnyelhecske alól kiragyogott, s a leányka arcát a vizszinén fényesen visszatükrözte.

„Jézus Mária szent József!” kiáltott lelkenedő örömmel Katicza, „nézettek ott uszik az én bibircsókomb! A csodavíz már levitte orcámról!”

De haj! Az a gonosz bibircsók bizony nem uszott a vízben. Ott ült az most is a rózsás arcú kello közepében, s majd ha holnap Jóska a rózsáról mézet akar lopni, ott fog biz az eklendezni, akadékoskodni a bajusza körül és nemcsak holnap, hanem a jövő esztendő pünkösdi éjjelég vagy örökkön örökké ha Katicza be nem tudja fogni csacska szájacskáját.

Most következett a negyedik. Ő azonban okulva társnője szerencsétlenségén, leoldta nyakáról nyakkendőjét, összehajtogatta, s oly szorosan bekötötte vele száját, hogy azon egy árva szó sem lopózhathott ki többé, s ő a legmélyebb csendben merítette meg korsóját.

Végre az utolsó került a sor, s a gömbölyű Zsuzsa öblös dészájával előlépett. Szerencsétlenségre azonban a dészta is súlyos, de a Zsuzsa még súlyosabb lévén, mind a ketten elvesztették az egyensúlyt, s úgy belecsobbantak a felfecscsenő csodavizbe, hogy annak áldásából valamennyien kelletlenül jóval előbb bőven részesültek.

Hogy a Zsuzsa, vagy a dészta okozta-e a bukást, az örökre titok maradt, de valóban csodával határos a tény, hogy sem e fontos körülmény megvitathatása, sem a leányokra fecsccsenő jéghideg forrás viz nem oldhatta meg, a máskor oly gyorsan forgó nyelvek megkötött kerekét. Csak a szegény Zsuzsa rugdalozott,

## TÁRZA.

### Csodavíz.

Berkamp Oszkár után.

#### Misztérium Átala.

##### II.

„Tudjátok mit lányok!” szolt Rózi, „én a mondó vagyok, hogy mennél messzebből hozzuk a csodavizet, annál szebbek leszünk.”

„Rózsának igaza van!” kiáltották a leányok egyhangulag, csak az, kit kissé hirtelen szöke haja miatt rókanak csufoltak, s a ki szüntelenül pergő nyelvecskéjében nem igen bizott, dörmögte boszusan: »Jó lesz bizony! Hát egész éjjel az erdőben csatangoljunk és hallgassunk, mint a pap a zsákban!?”

Azonban itt is, mint mindenütt a többség határozott, s egy rövid imádsággal, szívüket megerősítve, bátran utra keltek, hogy az erdő kello közepén fekvő Boszorkányvár sziklabarlangjának forrásából merítsék a csodavíz vizet. A Boszorkányvár egy az erdő közepén emelkedő csodálatos alakú szikla volt, melyet a nép a tetején omladozó, repkény befutotta, bagolylakta, ósrégi romokról nevezett el ekkép.

Tehát a bucsu-járás kezdetét vette, s az öt leányzó mint megannyi árva libácska, remegve, borzongva, halk, rövid léptekkel tipegett egyik a másik után. Mindaddig mig a víz megmerítve nem volt, kedvök szerint beszélhettek volna ugyan, de úgy látszott, hogy már jól előre begyakorolni óhajtották a hallgatás nehéz mesterségét. De a veres hajú kis „Róka” nyelvecskéje csakhamar megunt a szokatlan némaságot; s a mulasztást helyreütni iparkodva, oly szaporán kezdett forogni, peregni, mint a vízi malom kereke záporos után. Ettől aztán a többi is megkivánt, s lett olyan sipogás, gágogás, mintha még most is a liba-réten tanácskoznának. Csak Rózi hallgatott, mert ha arra a gonosz Jancsi gyerekre gondolt, akkor egyszerre úgy elfogta

valami szívét, úgy összeszorította valami mellét, torkát, hogy szántszándékkal sem tudott volna egy szót sem kiejteni; pedig hát ő mégis mindig és mindig arra a sehonnaira gondolt és senkire másra széles e világon.

Mikor azonban csaknem egy órai vándorlás után végre elérték az erdő közepén nyíló tisztást, s egyszerre feltűnt előttük, a hold ezüst fényétől elárasztott Boszorkányvár, melynek omladéka körül, hasadékaiban, barlangjain keresztül az erdő sűrűjében észre sem vett szél, most oly csodálatos, panaszos sóhajttással zúgott-búgott, s melyen a magas fák árnya, mint megannyi ingó lengő kísértet suhant végig, akkor a leányok egyszerre elnémultak s a legbátrabbaknak is hideg borzongás futott végig tagjain. Érezték mind, hogy itt a kello hely, itt a kello óra, s a babona, az ígélet kezdetét veszi.

„En már csak elégszer megfordultam itt életemben,” suttogta a vastag Zsuzsa, ki oly vékonyyá akart lenni, mint egy városi kisasszony, „de most olyan csodálatos ez a hely, olyan különös minden fa, minden bokor! Hát még az a barlang. Uram bocsá! A lélekzetem is eláll, ha csak odanézek.”

„Jertek közelebb hozzám lányok! Nekem úgy tetszik, mintha minden bokorból kéz nyulna felém és megkapni akarna.” Dadogta akadozva a „Róka,” kinek nyelvecskéje most nem pergett oly szaporán.

„Jajajaj! De nehéz ez az istenadta dészta,” nyögte Zsuzsa, homlokáról a hideg verejtéket törölgetve. „De hát nekem sok víz kell! A Kati az könnyen beszél, az csak egy bibircsókot akar lemosni bal orcájáról. De én hogyan boldogulnék egy kis csésze vízzel!”

„Most egy kukkot sem többet!” förmedt rájuk Rózi haragosan. „Itt a kereszt-ut, ha ezen átmertünk, akkor kezdődik csak el a hadd el hadd!”

Minden ajk elnémult.

Ne szisszenj,  
Ne püsszenj,  
Ne kukkaj,  
Ne mukkaj!

radt ez ideig, a szülők nem tudván leányuk hollétét, a tabi kir. járásbírósnál jelentést tettek, s így mostan a leány hivatalosan közzé van. — Adjuk ezen értesítést, de megvalljuk, hogy ezzel koránsem látjuk a dolgot tisztázva, sőt az egész előadásban nem egy gyanus adatot észlelünk. Az apa természetellenes nyilatkozata, azon szindarabszerű összeállítás, hogy az anya elment gyermekét Tabon keresi Weiszennél ott az ilyenkor elmaradhatlan tanuk előtt elmondja, hogy tudja, miszerint leánya nem Tabra, hanem Andocsra ment, és mégis Tabon ugyanazon zsidó háznál keresi, honnan, mint azt már akkor férjétől is tudhatta, mint tolvaj elkergetve lett. Mi ebből igaz, mi nem, azt nem tudjuk, de miután a leánynak még nyoma nincs, természetesen tartjuk Tab vidéki elvtársainktól — mint nekünk írják — hogy az egyszerű körülményben megnyugodni nem hajlandók, sőt midőn a hatóság gondoskodása s rendszere arra nyírna meg, hogy egy malacra is passus kell, megvárják, miként az elveszett leány, ne csak nevével ékeskedjék a protokollumok rubrikáiban, de valósággal elő is kerüljön.

**Ritualis vérvétel és zsidóbabona.**

Az alább leírandó eset régebben történt ugyan, de azért még oly élelnek emlékeztetben van, mintha csak a közelmúlt napokban történt volna végre: a történeteket nem egyedül élő tanuk bizonyítják, hanem az maga is, mivel történt, illetőleg a kin végrehajtották a zsidók a vérvételi műtetet és a megszurkáltnak most is élő atyja.

Az eset a következő: Báling Miklós vérméni (Baranya megye) lakos hazulról az erdőre távozott, azon szándékkal, hogy csak estefelé jövedn haza, neje pedig a faluba ment mosási munkára; ez János (Hanzi) nevű kis fiának, ki akkor 4 éves volt, meghagyta, hogy hazulról el ne távozzék; ő majd napközben is haza fog tekinteni. Azonban a fiu elhunván magát, kiment az utcára s így a faluban eltelvegett, míg a zsidóbolta vetődött és ezzel el is tűnt.

A szülők hazaérkezvén, a gyermeket nem találták honn, mire aztán megindult a keresés faluzerte; a szülőkhez mások is csatlakoztak és minden irányban kutatták a kis fiút, de sikertelenül, míg végre egy leányka a faluban oda nyilatkozott, hogy ő a helybeli zsidó Berger Márkus háza előtt látta, mikor a gyermeket ismeretlen zsidók kocsiárattek és elvitték. Erre a szülők mások kíséretében a zsidóhoz özlöttek és őt kérdőre vonták; ez azonban mindent tagadott.

E közben egy falubeli gazda ember szüleinek házához hozta az elveszett gyermeket, kit szalmapajtájában talált, hova rejtve volt. A fiu csak nem összefagyva eszmélet nélkül pálinkával lerészegítve nyöszörgött. A szülők nem elégedvén meg a lehető ápolással a beteg gyermeket a járásorvoshoz Molácsra vitték; az orvos megvizsgálván a gyermek kórállapotát, odanyilatkozott, hogy a gyermek bármilyen ártal, de nagy vérszegységet szenvedett. Bővebb vizsgálat után kitűnt, hogy ballában a

kapálzott kétségbeesetten s úgy kiabált, sikoltott, mintha az erdőnek s éjszakának minden gonosz szelleme marczangolná. Erre aztán újra bebizonyult ama közmondás, hogy: „Vörös ember egy sem jó, mert a setét haj után vágyakodó leányzó é siralmas eset, nem hogy szánalomra indította volna, de a száját beszorító kendő daczára is, hangos kacagásba tört ki s csufolóddá mokogta: »Hej de buta vagy te Zsuzsa! Ha már beleestél, legalább a szádát fogtad volna be jól,« s e szavakkal a másik közmondást is igazolta, hogy: „A ki másnak vermet ás, maga esik bele,« mert a szegény Zsuzsán gunyolódva, ő is elvesztette a csodavíz áldását.

Most már az öt közül három megszegte a babonát, s mi természetesebb, minthogy e három pórul járt irigy szemmel nézte hősiesen hallgató két társnője kezében a bűvös csodavízzel sziníg töltött korsókat. Hogyan, hát ők azt megengedjék, hogy míg ők a rut bibircsókot, a vörös haját, a vaskos termetet még egy egész esztendőn át magukkal cipeljék, addig az ágrói szakadt szegény Juliska farsangra már konty alá kerüljön, s a Mákvirág elnyerje a falu legszebb, legderekabb, legkevelyebb legényét! Nem, ezt ők nem tűrhetik! Meg is tettek mindent, hogy a két német csak egy szóra, vagy egy nevetésre, kiáltásra bírják. Különösen a „Róka“ majd hogy a bőrből ki nem bujt igyekezetében. Hol Juliska hosszan lecsingő haját huzkodta, hol a Rózi gömbölyű karját csipkedte, s végre a líba mezőnél az ég tudja mily gonosz szándékból nyilsbesen előre futamodott, de most is rajt vesztett, mint az imént, mikor Zsuzsát csuolta. Mert alig ért a nagy fúfza közelébe, egyszerre csak haláliskoltással bódultán iramadott vissza s társnői mögé rejtözve a fúfára mutatott s fogvaczogva rebegte: »Kisértet, kisértet!«

Az öt leány haláláspadban, kővé meredve nézett a fúfza felé. Juliska és Rózi kezüket minden erejükkel szájukra szorítva, főtötték el rémképzéseiket, a másik három azonban remegő kézzel keresztet vetve dadogta: „Minden jótét lélek az Urat dicséri.“

(Vége következik.)

térdhajlás fölött két, és jobb lábán ugyanott egy szurás mutatkozik, valami hegyes eszközzel és ezen sebzéseken érszetett ki vére. Eről az orvos láttelelet is állított ki s a gyermeket további gyógykezelése alá vette.

Az apa Pécsváradon a megyei hatóság-nál jelentést tett és szorgalmas kutatásainak sikerült hogy egy szomszéd falubeli bozsoki ember által értesült, miszerint ő a közelmúlt napokban (a fiu eltűnése napján) a bozsoki szőlőkben egy pincze előtt kocsi állni látott és a pinczehelyiségből gyermekirást hallott; de ez neki ha fel is tűnt, nem lévén érdekelve, nem sokat törődött vele. Ezen vallomását később a pécsváradai szolgabíróhivatal előtt is ismételte.

A hivatalos kutatások folytak ugyan, de eredménytelenül; mert midőn az apa a bozsoki tanuval és az orvosi láttelelettel az említett hivatalnokhoz ment, ott három zsidóval találkozott, kik a hivatalból épen távoztak, és kocsisuk megelőzőleg gúnyolódva monda a panaszosoknak: »Későn járnak!« És csakugyan a panasz kevése vétegett, eredménye csakis látszólagos volt. Az akkori hivatalfőnök kiküldötte ugyan pandurját Véméndre s ott egy kissé, legalább szinből garázdálkodott a zsidó családon, de a vádló elégtételt soha sem kapott, habár minden körülmény a zsidóra vallott, még az is, hogy a mely háznak pajtájában megtalálták a fiút, a zsidó két évvel az előtt ott lakott, és így igen jól ismerte a helyiséget; tudta azt is, hogy az illető gazda estéknél széna-szalmával onnan látja el jószágát és így a gyermeke bizonyosan ráakad; mert a gyermek gyilkolása büntényének következményeitől rettegett, ha hogy ez rábizonyul!

A gyermek csak arra emlékezett és vallotta, hogy Berger zsidó szurta meg, egyébre nem volt képes visszaemlékezni. Az apa Báling Miklós nem régen interpelláltatt az ügyben és ő tartózkodás nélkül mindezeket elmondta, sőt még azt is, hogy az akkori bíró szerette a kérdéses zsidó nejét és így a helybeli büntető eljárás is mindjárt kezdetben nagyon lanyha volt; elmondta az akkori közvéleményt és hiedelmet, hogy a fiu vértét női baj, a zsidónő orvoslására használták föl, s ugyanis mindaddig a hányzor viselő volt, idétlent szült és különös, hogy ezen eset óta számos gyermeket, kik ma is életben vannak, hozott a világra. Lám a keresztény vér mire nem hasznos?!

Végül megjegyzé az illető, hogy fia, a kin a vérgőz műtét végrehajtották, hat évig állandóan beteg volt; de aztán végkép kigyógyult és most 36 éves erőteljes ember.

Esetleg az is megtrótt, hogy az interpelláló ezen emberrel hazafelé menvén, utjok a zsidó háza előtt vezetett el és a kérdéses zsidó a ház előtt állván, tartózkodás nélkül rámutatott e szavak kíséretében: „Ez azon asszony, kiről önnek, uram, imént beszéltem.“

Mindehöz ugy hisszük, nem kell kommentár; elég világosan szól a tény maga, hogy alaposan következtessünk a zsidóknál megtróztó ritualis szokásra s babonára a keresztény vér felhasználásában.

Valóban bámulunk kell a filozofizálók, kik most sem látják be óriási nagy botlásukat, midőn a zsidók védelmére kelnek és azokat minden áron kimenteni törekednek azon sok nemű aljasságból és társadalmi vétéségből, melyekben fetrengek!

En legalább azt hiszem, nem a szellemi vakság tartja ezeket fogva, hanem az „auri sacra fames,« a zsidópenz megnyerhetési csalogató reménye — de ők ezt rendezen és egyen joguság köpenyével takarják el és hazafias emelkedett lelkiületet vendítálnak, pedig kezök saját üres zsebökben kotorász és tárczájuk mikénti megtöltésén jár az eszök.

Szolgáljon a fentebbi eset szintén czáfoltatlan adatul a zsidó galádsághoz és arra, hogy gyökeresen kell a zsidófajnak átalakulnia, hogy a modern társadalomban helyet foglalhasson: a keresztény elvek igazságát és népboldogítását nem csak elismernie kell, hanem azokat legnagyobb tiszteletben is tartania, miszerint így kivétözve őrvöngő fanatizmusából keresztény vére soha se áhitözök vadállatként, hanem az emberi méltóságot felismerve s becsüelve, polgártársat magához hasonlóan tartván, benne az embert ismerje fel és ezt minden élő teremtménynél becsesebbnek tartsa e földön. Ne engedje magát a Talmud őrvöngései s a zsidó rabbik eszevesztségeitől eltántorította tni!

Gazay Ádám.

**Tudnivalók.**

6315. m. szám. **Hírdetmény.** Magyar királyi belügyminister ur ő nagyméltósága az igazságügyi magyar királyi minister ural egyetértőleg elrendelte, hogy Somogy vármegye területén a gyilkosok, rablók és ezek bünrészei ellen egy évi időtartam alatt rögtönbírósi eljárás (Statarium) vétessek fogantatva.

Az illető gondostevők polgári állása semmi tekintetbe nem jö, s ide értetnek a katonai szökevények, a katonák és katonai hatóság alá tartozó más személyek is, ha az illető területen történt kihirdetés után a rögtönbírósi eljárás tartozó büntetést követnek el, és a polgári hatóság által, vagy ennek megkeresése folytán a gondostevők üldözésére kiküldött közegek által befogantatnak.

Ezen itt előszámlált büntények felme-

rültével a polgári rögtönbírósi bíróság fog ítélni s a bűnös köfél általi halállal fog büntettetni. Kelt Kaposvárott, 1883. évi junius hó 11-én. Kiadta: Gabsovits Károly, első aljegyző.

**H I R E K.**

— **Pusztakövcsiben** Bártha Lajos föld-birtokos, kinek a gyümölcs tenyésztés terjesztése körül, kiváló érdemei voltak megyénkben, f. hó 10-én agyonlötöte magát, a tett indoka gyógyíthatlan betegség volt.

— **Kompolthy Tivadar** a „Veszprémi független hírlap“ szerkesztője, e hó 22-én végezi be sajtó-fogságát és tör vissza Veszprémbe, hol kedves családi kör és számos barátai várják. Fogságában egy vig dalmü dolgozatot fejezett be.

— **Somogyvármegye** közp. választmány elnökétől. Az országgyűlési képviselő választók 1884. évre kiigazított összeírasi lajstromainak átvizsgálása s a választók jövő évi ideiglenes névjegyzékének megállapítása végett, folyó évi junius hó 19-én d. e. 9 órakor Kaposvárott hivatalos helyiségben tartandó ülésre Somogyvármegye központi választmányának t. cz. tagjai általam tisztelettel meghívtnak. Kaposvárott, 1883. junius hó 11-én. Az alispán, mint a központi választmány elnöke helyett: Maár, főjegyző.

— **A helybeli községi népiskolában** az 1882—3-ik tanévet bezáró vizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartatni. Junius 16-án d. e. 8 órakor a r. kath. vallásu gyermekeknek, 18-án az ev. ref. vallásu gyermekeknek hittani vizsgája; 19-én a III-ik f osztály, 20-án az I-ső f oszt; 21-én a párhuzamos I-ső f oszt., 22-én a II-ik f oszt; 23-án a IV, V, VI-ik f oszt., 25-én az I-ső leányosztály, 26-án a II, III-ik együttes l. oszt; 27-én a IV-ik l. oszt. vizsgája. A kézi munkák és rajzok az illető osztályok vizsgájánál lesznek szemlére kitéve. Junius 28-án olvastatik fel osztályonként az általános érdemsorozat, a midőn egyszersmind a netalán beérkezendő jutalomdíjak is ki fognak osztatni. Ezután hálaladó „Te Deum“ a templomban az istennek ez isk. évben is tanusított kegyes segédelméért. Az igazgatóság.

— **Csokonya** községnek, mely Tarnócára vezető útját nagy szorgalommal ákác fakkal beültette, a földmívelési miniszter elismerését fejezte ki, egyuttal egy tenész bikának díj nélküli átengedését is kílátásba helyezte.

— **Csütörtökön** 21-én Bácsné Liptay Laura jutalmául „Üdvöske“ látványos operett fog a Kaposvárott eddig is köztetszés közt működő színtársulat által előadotni. Előre is figyelmeztetjük a közönséget ezen élvezetet igérő előadásra.

— **Vasárnap**, folyó évi junius hó 17-én a Cserben, az „Iparos ifjúság képző és segélyegylete“ és a „Kaposvári önkéntes tűzoltóegylete“ által jótékony célra közös junialis rendez, melyre a n. é. közönség ezenel tisztelettel meghívatik. A rendezőség. Étel s italokról, melyek jósága és olcsóságáról a cseri bérlo kezeskedik — kellően gondoskodva leend. Belépti-díjak: I. osztályu jegy 60 kr. — II. osztályu jegy 40 kr. — III. osztályu jegy 20 kr. — Gyermekjegy 20 kr. — Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugtáztatnak. — A n. é. közönség ki-ész beszállítására szükségünd fogatok a Széchenyi téren lesznek kaphatók.

— **Német-Ladról** az ottani néptanító Szélig ur arról értesíti lapunkat, holt 7-én tűz ütött ki, mely 5 lakházat ugyan annyi pajtát és mellék épületet elhamvasztott E tűz alkalmából a tanító ur sajnálkozva emlékszik meg arról, hogy Ladon még most is annyira szeretik a zsupp tetőket, a helyett hogy cserépszindelyre fedné épületeit — mert nem gondolják meg az illetők, hogy ha biztosítják is az épületet, a benne előgő sok gazdasági eszköz és felszerelés mindenestire elvesz. A gyermekek nagyobb gondozásáról is szól a levél; panasolja hogy azok jobbára magokra hagyva vannak, gyufát és egyéb gyuló anyagot gyakran látni gyermekeknél, és esetben is nyílt titok hogy főzést játszó gyermekek által ütött a tűz az egyik pajtában ki. A tanító ur a gyermekek iránt több felügyeletre hívja fel az illetőket, és nem egy szerencsétlenség elháríthatnék, ha a tanító ur tanácsait megfogadnák.

— **Taranyból** szerencsétlenségről értesítenek bennünket, ugyanis f. hó 11-én több gyermek fürödven a falu alatt folyó Rinya vízében, mely ép akkoron birka usztatás miatt a malom főnél elrakatott, s így szokottnál magasabb volt, egy kis lányka bele fullt, a menteni sietők már csak halva huzták ki a folyóból. Az eset annyira elragadott egyeseket, hogy az ottani tanítóknak tettek érte szemrehányást, a gyermekekre fordított kevés felügyelet okozta, míg ha kissé nyugodtabban fognak gondolkodni belátandják, hogy hiába a tanítók, még oly gyakori oktatása sőt tilalma is, ha a szülék azt házi örködéssel és fegyelemmel nem pótolják.

— **Segedben** mint évenként ugy az idén is Mária tiszteletére bucsu tartatik julius 2-án, ugy tudjuk hogy távol vidékről is számosan készülnek, e napon Segedre és bizonyára ez idei bucsu lesz a egyike leglátogatottabbnak, e bucsu, vásárral is lévén összekötvé, a vidéki

keresztény kereskedők figyelmét különösen is felhívjuk reá.

— **Gesztriben** folyó hó 11-én délelött tűz ütött ki, a lakosság mezei munkával elfoglaltva távol volt és csak a plebános által félrevert harangok utján lett a vészre figyelmes és sietett haza menteni. Elégett 18 épület sok butor, takarmány, egy molnár háznál mintegy 80 mérő gabona. A tűz vést mint haljuk, szülek távollétében gyufákkal játszó gyermekek okozták.

— **Somogyból** olvassuk hogy: a „Balaton vidéki-egylet első eszmeje Rosenspit Sándor a „Somogy“ amerikai zsidójának agyában szülemlett meg, ki azt már 4—5 év előtt megírni akarta, szerinte a mostani kezdeményezők tehát csak utánzók.

— **Uj Thora-tekercset** ajándékoztak a zsinagógának; ünnepélyesen át is adtak, mely jelenet szívre ható volt; elhiszzük a magásra emelt thora, és árnyékában a jogos alapon nyugvó vérvád csakugyan szivreható.

— **Sárbogárdon** Schwarz Béla joghallgató, ki Bauer tiszartó urnál nevelő volt, folyó hó 3-án megkeresztelkedett és a katolikus hitre tért. A környékbeli intelligencia nagy számmal volt a keresztelésnél jelen, mely után a tiszartó ur háznál kedélyes mulatsággal ülték meg az új keresztény beavatását.

— **Pécsett** a központi takarékpénztár ujonan épülő házának két emeletes fala ledült és 13 munkást és az építést is maga alá temette, egy meghalt, több súlyosan megsérült.

— **A veres kereszt** egylet mely elterjedésnek örvend Magyarországon, észlelhető az egylet növekedését mutató statisztikai táblázatból 1879-ben volt 2133 tagja. 1880-ban 25348, 1881-ben 38298, 1882-ben már 45097 tagja. A pénztár maradvány 1879-ben volt 24984 ftt 85 kr, míg 1882-ben 1.561,253 ftt 54 krt tett.

— **Rakamazon**, 32 ház, Vaján Zoltán Ferenc csúrje lett a mult héten tűz áldozata a „Szabolcsi Közönség“ szerint mindkét esetben zsidót terheli a gyújtogatás gyanuja

— **Merkli Lipót** híres uzsorás, kit számos ember nyuzásáért, nyuzó doktornak csuolt a bécsi közönség, az ottani hatóság pedig a városból kiutasította, boldog Magyarországra akarta áttenni átkos működésének terét, elsőben is Pozsonyban telepedett meg, azonban Koschluba derék városi kapitány rendőrel kísértette az uzsorást a pályaudvarra, honnét köttét utlevéllel haza földére Prágába utasított.

— **Angolországban** a mult évben 11 millió forint értékű Strucz madár tollat ritkék be. Ennyit fényüzési cikkért akkor, midőn annyi ember a mindennapi kenyeret is alig bírja megszerezni?

— **Udvariból** olvassuk, hogy egy körmösnek csuolt zsidó fia lovait usztatván azokról lecsuozott és atyja őt menteni óhajtván, mindketten a vízbe fulltak. A zsidó annyira gytlölt volt a faluban, hogy az összecsuódlott nép részvéten nézte vesztüket. Bizony a zsidó köztünk léte nem alkalmas arra, hogy az erkölcsöt kielégedtse.

— **A kiadóhivatal** tisztelettel kéri az olvasókat, hogy az előfizetéseket megújítani; nemi különben a hátralékba levő díjakat beküldelméltözttassanak.

**Á tiszta-eszlári büntény.**

Most midőn pár nap mulva megtartatik Nyiregházán a végtárgyalás Solymosi Eszter gyilkosai ellen, érdekesnek tartjuk Scharf Moritz vallomásának szó szerinti közlését.

Jegyzőkönyv. Felvétel N.-Faluban, Retsky András csendbízott lakásán 1882. évi május 22-ik napján kora reggel fél 2 órakor. Jelen valtak alólírottak. Alantirt vizsgálóbíró és kir. aligyezs a szám alatti értesítő levél, s illetve az ennek alapján tett kir. ügyészségi indítvány folytán hozott vizsgálóbírói határozat következtében fenti helyen s időben megjelenvén, miután Retsky András csendbízottól átvétegett az ide. l. alá csatolt jegyzőkönyv, mely általa előz nap este vétegett föl annak utána a jelen ügyben napló s az att jegyzőkönyv szerint a már kihallgatott Scharf Móricz elővezetett s következőképen hallgatottat ki:

— Ismert-e ön Solymosi Jánosnak Eszter nevű leányát? ha igen, mondja meg, hogy nézett ki?

— Solymosi Esztert látásból ismertem, de csak akképen, hogy tudtam, miszerint Solymosi Jánosnak két leánya van. Az idősebbet, Zsófit jól ismertem. Legközelebb Rosemberg Hermannal lakott azelőtt pedig Papp Albertnél, s járatos volt apámmal, mint suszternél. A kisebbik testvérét, a miut mondám látásból szinte ismertem, majdnem ugy nézett ki mint Zsófi néje, csakugy alacsonyabb volt.

— Mikor látta utoljára Solymosi Esztert?

— A mi husvétünk megelőző szombati napon (ápril 15-ik napján) láttam utoljára Solymosi Esztert déli 11—12 óra közt; apám az utcáról hívta be a mi lakásunkra a végett, hogy az asztalról vegye le a gyertyát, mert nekünk szombati napon nem szabad ahoz hozzányulni.

— Hogy volt öltözve akkor Solymosi Eszter s volt-e valami kezében, mikor bement? — Fején kopottas fehér kendő, nyakán, vereses kendő volt s fehérös vizitkét és kékes szoknyát viselt. Kezében egy ócska sárga kendő

volt, s a midőn hogy gálczkó volt, hogy hol járt, jében, s ekkor boltjában volt, a küldötte festéket — Apja és Esztert?

— Ismertél vén szőlőtűt, hogy Eszternek tam, hogy Solymosi Zsófinak tennél szőlőgált.

— Mi törtédes szombatban, bement?

— Apám az asztalról s eszchifonra.

— Kik voltak testvérem és én.

— Mi történt Midőn

rakta a schifonra koldus zsidó, ki mken délelött két 2—3 éves fiuval nálunk vasárnap nek nevét nem tud Lökről jött Eszlá keté szakállu bar Solymosi Eszter templomba, s a koldus megfogta.

— Kiment zsidó után, midőn

— Szüleim de én kimentem

de én kimentem a templomban ja 4 segélykiállást. segitség! — Előli ajtóhoz s megtaláltam, azután s nem lévén be leány — Solymoenben, ruhái ped leányt a téglási a zsidó koldus a jelenlegi metsző akkor vágta meg tati késnél valamilebb pengéjü k

Egy vágást idegen metsző és lény testét, — S másután 2 véres t vért csorgattak, zékba öntötték. felöltöztették a leöltöztették a bels zájuk négy zsidó, Braun Abraham, Adolf, s ezek is mialatt az öltözt templom ajtóól, beszéltem apámmiket láttam. A épen az asztalhoz midőn elbeszéltem azt mondotta, hog

— Vissza r

lomhoz?

Nem mentem leimmel migem a templomból m mondotta, hogy Ekkor mentem k felé mentem, látt zafelé a három lási, a tarczai és Lusztig Sámuel, Lázár és Junger külső ajtaján bemcsot a pitvar ab nélkül, hogy a volna, kijöttem

Az előpitvarban láltam, sem egyeb

— Hová tettem

— Bevittem

— Meddig

— Délután

mét vittem ki, és plomba jövknek, jöttek, névszerint volt metszőnk Te senberg Hermann mulva többen is kiknek nevére má

— Mondja a megölt leány hu

— Azt nem

— Miért nem multkori kihallgat

— Féltém dolgot, elkerget a

— Tegnap és egy másik urra mi indította arra alatti vallomást kényszerítette-e v

— Nem fénsenki, hanem vacs a másik ur azt n gem, hogy ha a h

volt, s a midőn azt letette az asztalra, láttam, hogy gálczkó volt benne; anyám kérdezte is tőle, hogy hol járt és hogy mi van a kendőjében, s ekkor mondotta, hogy Kohlmayer boltjában volt, a gazdasszony, Huri Andrásné küldötte festéket vásárolni.

— Apja és anyja ismerték-e Solymosi Esztert?

— Ismerték, mert azon alkalommal néven szólították, és éppen erről tudtam meg, hogy Eszternek hívják; azelőtt csak azt tudtam, hogy Solymosinének a leánya, hogy Solymosi Zsófiának testvére és hogy Huri Andrásnénál szolgált.

— Mi történt Solymosi Eszterrel a kérdéses szombat, midőn az ön apjának lakására bement?

— Apám kérelmére levette a gyertyát az asztalról s egy székre felállva feltette a schifonra.

— Kik voltak akkor a szobában?

— Apám, anyám, Samu és Rozi kis testvérem és én.

— Mi történt tovább Solymosi Eszterrel?

— Midőn az öt darab gyertyatartót felrakta a schifonra, akkorára bejött hozzánk egy koldus zsidó, ki már az előtti napon és pénteken délelőtt két koldus asszonnnyal és egy kis 2—3 éves fiúval jött hozzánk s ott maradtak nálunk vasárnap reggelig. A koldus zsidó, ki nek nevé nem tudom, de annyit tudok, hogy Lökről jött Eszlára és hogy magas, nagy fekete szakállu barna ember volt, azt mondotta Solymosi Eszternek, hogy menjen be ve a templomba, s a leány nem vonakodván, a zsidó koldus megfogta kezét és lakusunkból kivette.

— Kimentek-e ön és szülei is a koldus zsidó után, midőn a gyermekkel eltávozt?

— Szülem benn maradtak a szobában, de én kimentem utánok az udvarra, s láttam, hogy bementek a templomba. Kevés idő múlva a templomban jajgatást hallottam és 3 vagy 4 segélykiáltást, olyanformát, hogy „Emberek segítség!” — Ekkor oda szaladtam a templom ajtóhoz s megröbáltam kinyitni, de zárva találtam, azután néztem be a kulcslyukon át, s nem lévén benne a kulcs, láttam, hogy a leány — Solymosi Eszter a földön feküdt egy ingben, ruhái pedig az asztalon voltak. A leányt a téglái és tarzali idegen metszők és a zsidó koldus a földre lenyomva tartották s a jelenlegi metszőnk Schwarz Salamon épen akkor vágta meg a nyakát egy a rendes asztali késnél valamivel hosszabb és sokkal szélesebb pengéjű késsel.

Egy vágást tett a nyakán s azután a két idegen metsző és a koldus zsidó felemelték a lány testét, — Schwarz Salamon pedig egymásután 2 véres tányért tartott feje alá, s abba vért csorgattak, s aztán a vért egy nagy fazékba öntötték. Mikor a vért kicsorgatták, felöltöztették a leányt. Az alatt míg a leányt öltöztették a belső templomból kijött még hozzájuk négy zsidó, névszerint Lusztig Sámuel, Braun Abraham, Weiszstein Lázár és Junger Adolf, s ezek is körülállották a lány testét mialatt azt öltöztették. Azután én eljöttem a templom ajtótól, s lakusunkra bemenvén, elbeszéltem apámnak és anyámnak azokat, a miket láttam. Apám és anyám már akkor épen az asztalhoz ültek s enni kezdték, s a midőn elbeszéltem nekik a mit láttam, anyám azt mondotta, hogy hallgassak.

— Vissza ment-e ön aztán még a templomhoz?

Nem mentem, odabent ebédeltem a szülemmel mig nem körülbelül egy óra elteltével a templomból megjött a koldus zsidó is, s mondotta, hogy zárjam be a templomajtót. Ekkor mentem ki ismét, s míg a templom felé mentem, láttam, hogy akkor mentek hazafelé a három idegen metsző, vagyis a téglái, a tarzali és Schwarz Salamon, továbbá Lusztig Sámuel, Braun Abraham, Weiszstein Lázár és Junger Adolf is. Mikor a templom külső ajtaján bementem az előpitvarba, a kulcsot a pitvar ablakában találtam meg, s a nélkül, hogy a belső templomba benéztem volna, kijöttem és bezártam a külső ajtót. Az előpitvarban már a leány testét nem találtam, sem egyebet, s vérsnyomot sem láttam.

— Hová tette aztán a templom kulcsot?

— Bevittem és felakasztottam a szegre.

— Meddig volt a kulcs a szegen?

— Délután 5 óráig, a mely időtábjá ismét vittem ki, és kinyitottam az ajtót a templomba jövőknek, és pedig legelőbb hatan jöttek, névszerint a három idegen metsző, a volt metszőnk Taub Emmánuel, továbbá Rosenbergh Herman és Sisman Jakab. Kevés idő múlva többen is gyülekeztek a templomba, kiknek nevére már nem emlékszem.

— Mondja meg, hogy hová rejtett el a megölt leány hulláját?

— Azt nem tudom.

— Miért nem beszélte el mindezeket a multkorai kihallgatásakor?

— Félttem attól, hogy ha kibeszélem a dolgot, elkerget apám a háztól.

— Tegnap este, midőn a csendbiztossal és egy másik ural megérkezett Nagy-Faluba, mi indította arra, hogy az írásba foglalt alatti vallomást tegye? — Fenyegette vagy kényszerítette-e valaki a vallomásra?

— Nem fenyegetett és nem kényszerített senki, hanem vacsora után a csendbiztos ur és a másik ur azt mondották, hogy sajnálnak engem, hogy ha a börtönbe kerülök s hogy csak

mondjam meg az igazat és sem apámnak, sem nekem nem lesz semmi bajunk s ekkor én meggondolva a dolgot, önként, magam jó szándékkal mondtam el az igazat, úgy, a mint azt jelenleg is előadtam.

Felolvasás után helyben hagyatva aláírattik. Kelt mint fent. Scharf Mórisz s. k. Bary József s. k. vizsgálóbíró.

S Z I N H Á Z.

Jakab Lajos megkezdte színtársulatával előadásait; a társulatot a legjobb hír előzte meg. Szombathelyi előadásokról a „Vasmegei Közlöny” így ír:

„A »Böregé« előadását ritka élvezetté fokozták kiválóan Bácsné Laura (Rosalinda), Kiss Pista (Eisenstein), Bács (fogházi-igazgató), Prielle Kornélia (szobalány), Völgyi Ödön (börtönőr), Bérey Ödön (énekmester) kimagasló szerepeikben. »Lilic-ben Jakabné Etelka a lehetőségig iparkodott feledtetni a kétes helyeket; játéka meglepő volt, látszott rajta, hogy a semmiből teremt élvezetes, mulattatót, a 16—18 éves serdülő hajadont ép oly találon jellemzé, mint az 50 éven tulmet pikáns fiúrát. Kiss Pistát (Plinehard) ezuttal még magasabb képzettségének láttuk, mint az első napokban híhető volt. »A rokkant huszár«-ban Bácsné Laura (Maresa utitárs), Kiss Pista (kiszolgált huszár) életelelen, jó kedvtől áthatott, bensőleg átértett játéka, Tamesváry (Lajos) és Pérczy Ödön (Percenz), Prielle Kornélia s Kissné (gyámlányok) hozzájárulásával és Bács (tábornok) hálás szerepével nagy élvezetet nyújtottak. — Szép emléket hagyott maguk után a vidék ezen egyik legjobb társulata; szívünkkel öhajítjuk, hogy az ősi időnyben újra körünkben üdvözülhessük. — a közönségünk csak nyerhet vele!»

A »Papai Lapokban« pedig ezeket olvastuk:

Kritikát írni egy olyan színtársulatról, mely egy a dráma, mint az operett mezején teljesen kifogástalan és a közönség folytonos érdeklődésével találkozik, valóban nem csekély feladat. Jakab ur színtársulata különösen a rendezést illetően kitűnő. E színtársulat az, mely megérdemelné, hogy az előadásokat illetően ki-terjeszkedjünk a legkisebb részletekre is, azonban térszűke miatt kénytelenek vagyunk ezen megillető kötelességünkről lemondani.

A társulat jó hírnevét igazolta nálunk is. Jakab Lajos színtársulatát f. hó 9-én mutatta be Szigethy József »Rang és mód«-jelen színművel városunk közönségének. Vasárnap a »Vörös Sapka« Vidor Pál népszínműve adatott elő. Hétfőn a »Nap és Hold« Lecocq operettje. Kedden Csiky Gergely legújabb színműve »Bozóthi Mártha«. Szerdán pedig »Boccaccio« került színpadra.

Ámbár alig lehet panasz a színigazgatónk közönségünk ellen, mely daszára a hőségnek eléggé látogatja az előadásokat, óhajtanánk mégis, hogy ez oly tömeges legyen, a mint az e valóban élvezetet nyújtó előadások megérdemlik. Különösen figyelmeztetjük vidéki olvasóinkat, hogy a székvárosban tartózkodásuk alatt el ne mulasszák a színi előadás látogatását, mert rég az ideje, hogy városunkban ily öszszvágó, kerekded, díszes előadásokat volt alkalmunk láthatni; ugyan vidéki olvasóink iránti figyelemről közöljük a jövő hét változatos sorrendjét is.

Szombaton, jun. 16-án »Böregé« Straus közkedveltségű operettje, — vasárnap, 17-én kívánatra »Pelekesi Notárius«, hétfőn 18-án »A Stomfai család«, Csiky Gergely színműve. — kedden 19-én »Angot a kofák leánya«, Lecocq hírneves operettje, — 20-án »Cáviár« Csiky Gergely bohózas vígjátéka, csütörtökön 21-én Bácsné Liptay Laura jutalmára »Üdvöske« Audran köztetszést nyert látványos operettje, fényes jellemkiállítással. Közlebbi operette üdonság »Furca« háború Straus világhírűvé vált operettje, nagy kiállítással a bécsi eredeti minták szerint és »Tót leány« népszínmű.

V i d é k r ő l.

Tihany, junius 10.

Tekintetes szerkesztő ur! Tegnap estéli vonattal érkeztek Siófokra a Balaton-egylet budapesti és féhérvári tagjai, kikkel a szakadó eső és vihar által korhácsolt hullámok dacára átkeltünk a Balatonon. Vizi utunk leszámítva a kellemes túrsálgást a hajó alsó osztályaiban, hová az eső elől húzódnunk kellett, a vizet meg nem szokottaknak ugyan nem sok kényelmet nyújtott, de az ut fele táján az ég kitisztult és csillagok fénye mellett értünk Fűredre, hol a lámpionokkal kivilágított hajók közt ott csillogott Szalay Imre hajója is görögűz fényében. A fogadás szíves, barátságos volt. Salamon Ádám üdvözölte a megérkezőket, azután zeneszó mellett felvonulás a »Király« vendéglőbe, hol jó ellátás mellett, több szép felköszöntő mellett majd éjfélig maradtunk.

Ma reggel 8 órakor a Kisfaludy gőzösen átkeltünk Tihanyra. A falu népe lobogókkal várta a társaságot, a parton, felgyalogolva a hegyen a tihanyi kápolnánál Kopetzky Vidor perjel lelkes szavakkal fogadta, mire Fenyvessy orsz. képviselő válaszolt. A társág megtekintvén a régi zárda nevezetességeit és a remete lakokat a »Garay kunyhó«-hoz rándultunk, hol Nádasdy Ferencz gróf a Balaton-egylet tiszteletb. elnöke szép szavakkal avatta fel a nagy költő nevének emelt pihenő helyet, mint első alkotását az egyletnek. Fenyvessy ismét szókokolt, Adorján felolvasott, volt halászból, bográcsban főt gulyás, jó kedv, míg 1 órakor ismét hajóra szállva, a Kisfaludy általános kedvelt Keöd kapitánya, átszállította a vendégeket Fűredre. En pedig elmerengve a Tihanyból élvezhető szép kilátásra, elgondoltam arról, mi lehetne ez a magyar tenger és partjai, ha nem csak egy-egy szerény társulat fáradozna élénkítésén, hanem különösen az elhagyott somogyi oldal nagy birtokosai több előszeretettel viseltetnének hazánk e gyöngye iránt. Zala, Veszprém ide le-

vegője, regényes vidéke, már is gyakorol vonzerőt, a városi nyári hőseget kerülőre, míg a somogyi partok a fürdés hatásának tekintetében vannak előnyben, csak egy kis lendület adatnak meg az intő helyekről, és Siófok, Szemes, Lelle, Boglár, Fonyod, Szt.-György, mind kedvelt fürdőhelyekké válnának. A mai viszonyok közt ez persze nem várható, a somogyi parton fürödni akaró a kényelemnek még embroyját sem találja, a faluk polgársága a töle kitelhető ugyan megteszi, de ez vajmi kevés a mai kívánalmakhoz képest, a többnyire nagy ur birtokosok pedig úgy látszik inkább elvesztik a reájuk okvetlen háramló hasznót, semhogy épületeket, fürdő házakat, kerteket alakítanának a Balaton partjain és a városi intelligenciát nyárra oda csödütenék; hiába jobb szeretik ők partjaikon a szél hordta homokot látni, mint sem néha-néha találkozni kellessék talán még valami városi skriblerrel is, ki pedig, és ez megeshetnék, még nem is venné gráciának, ha lenézik.

Nem a magányos Kisfaludy gőzös, nem a fűredi csolnakok, vagy a badacs nyi Yacht társaság, hanem egész kis flatillák kellene a Balatonon mozogni, hogy az sak némileg is elérje azon élénkséget, melyet a külföldnek csak tized rész kiterjedésű tava is láthatunk. Addig is hála a kezdeményezőknök, elvitázhatlanok érdemeik. Fűred és Badacsony ma gyűpontja a balatonvidéki mozgalomnak, az utóbbinak Yacht társulata is minden töle telhető meg tesz, ámbár erős küzdésébe kerül; ugyanis a Yacht társaság a kő szállítást a somogyi partra is szándékszik elválni, konkurensi valami zsidók, kik már kikötőt is szereztek és mint halljuk a megtartandó árlejtésen potom árakig akarnak leszállani, persze most az egyszerű, ha ez alkalommal a keresztényi társulat sikerül nekik megbénítani, majd jövőre egyedül uralván a helyzetet, dusan megnyerik, mit most talán vesztenek is. Távolról sem vagyok érdekelve az ügyben, de mégis óhajtanám, hogy a most erősödő Yacht-társulat iránt, a hatóság némi tekintettel volna, szép, dicséretes, hogy különbféle idegen hal faj tenyésztését kísérlik meg a balatonban, de azt már teljesen feleslegesen tartanám, hogy e regényes tájakat zsidó tenyésztés is használják. . . . hámi.

Ealaton-mellől, 883. jun. 10,

Tek. szerkesztő ur!

Némelyek azt mondják, hogy sivár a politikai láthatár, hogy nincs tárgy, melyről érdekes dolgokat lehetne írni. Pedig hát ebből egy szó sem igaz. Magyarországon, édes hazánkban, a politikai és társadalmi téren oly sok a tényező, a teendő, hogy ha a szellem nap-számosa meg akar felelni kötelességének, akkor irhat éjjel-nappal. Kiirhatja lelkét. Melyben tudom, érzem, hogy nem csekély szerep jutott tek. szerkesztő urnak is. Elsirhatja fájdalmaít velem együtt. Feléle a hazafiaságot tévesztett vagy uraknak, a kormány intézőinek a »sachter politikát« üző Eötvös-féle uraknak. A függetlenség varázs eszméje alá rejtözött álnok, cselszövőknek, kik nem átalják a szent cél fölfevét, a »demagóg«, a »sachter«-féle politika védésével beszennyezni; annyi keserű szemrehányást, s a bűnös mulasztásoknak oly nagy sorát számlálhatja el, illetve lobbanthatja szemökre és ezen oly hosszan elmerenghet, míg jobban ki lesz merülve, mint azon szegény munkás, ki most kora hajnalról, naplenyugtáig fáradhatlan szorgalommal verejtékében fürödve iparkodik magának és családjának kenyeret szerezni.

De hol is kezdjem a dolgot? Nem találok a fonal végét. Hiszen csak egy zug a fejem azon sok esetek és hírek miatt, melyek agyamat össze-vissza kalandozzák.

Szóljunk legelőbb is a politikai tényekről. A világ óriási léptekkel, mondhatnók hanyat-homlok rohan a »conventencia«, a társadalmi viszályok lejtőjén lefelé, a nagy socialis forradalom elé. A nagy töképezések és bankár zsidók napról-napra nagyobb hatalmat nyernek az államok ügyeinek vezetésére s azon igazságtalan adórendszer fenntartására, melyben a munka után élők, viselik az iszonyatos állami terheket, míg az állami kötvényesek, akarom mondani kötnivaló zsidók számára ugyszólván adómentes jövedelem van biztosítva a töke-kamat adó alá tartozó jövedelem eltitkolhatása által, melyeknek ugyszólván semmi normalis ellenőrzése nincs. Pardon most jut eszembe, de igenis van — papíron.

Már hiszen, mi sem volnánk talán elle ezen szerény kedvezményeknek (?), ha a kormány a tulságosan fölszigazott egyenes adó mellett, oly számos és kimondhatatlan természetű indirect adóval nem kedveskednék, illetve terhelné adózó közönséget; vagy ha 16 év óta az ország pénztárába befolyt roppant jövedelemből valami országos érdekű ügyet tudott volna megrendíteni, a zsidó emancipáció ki-vül; ha például a nagy adóból magyar pénzűgyet teremene, hogy az összes hitelintézetek ne függenének többé Bécsről; vagy ha azt a sanda, rossz osztrák pénz, Magyarország nem garantirozná többé; vagy a quotát megváltoztatná a kormány. Sokkal többet nyerhetnénk — mint az aljas zsidó politikával. . . De az állam nyomorúságát az efféle tehetetlenség eléggé jellemzi. Kormányunk nem tud semmi hasznos dolgot létre hozni, hacsak a nemzetre

irtóztató terheket nem ró. Minden évben számos millióra rugó deficitet mutat ki anélkül, hogy az agyon zaklatott nép terhein csak némileg is iparkodnék könnyíteni. Hija a zsidó küllömb hazafi mint a magyar, azt kell pártolni. Annak van pénze, — az igazi magyar pedig nyomorult. Valóban be fog következni ama közmondás, hogy: »a hol a szegénység beköszön, ott a becsület eltűnik.« És ez a legszomorubb a dologban, hogy a bölcs kormánypárti urak, az ugynevezett mamekuk had, mely egyebet sem tud mint szavazni, mindezek daczára nem akarják belátni hova sodorják saját énjöket: hogy az ő állami zsidó politikájuk rossz; nem akarják belátni miszerint a nemzet ellen vétkeznek, míg a mostani zsidó állapot fenntartását óhajtják; és annak megalakítására nem nyujtanak segédkezést, hogy a nemzet minden téren az anyagiakban úgy mint a szellemiekben független ura lenne önsorsának, — független a zsidó 6 t 6 l.

Dongé.

Kaposvári piaczi árak.

Junius hó 12-én.

Table with 2 columns: Item name and Price. Items include Buza (9 frt 60), Rozs (6 frt 80), Kukoricza (6 frt —), Árpa (7 frt —), Zab (5 frt 80), Hajdina (7 frt —), Métermázsánként.

Szerkesztői üzenetek.

V'szi. Kár volna ön ügyes tollát ilyes magány dologban koptatni, ön felszólalása hatott ez szerintünk elég.

Kis-Korpd. Lapunk teljesen a gyakorlati élet terén állva, kérünk jobban ez irányban mint csak az elméletnek megfelelő cikkeket: nincs kétségünk hogy azon tollból az is kikerül.

K. K. Kiliti. Elfelvezési időt ápril elsejétől számítva a kiadó hivatal.

Cs. L. Sajnáljuk, hogy nem teljesíthetjük a folyamathatán lévő megzaklatani nem lehet.

Sz. N. Végleges elköltözésének napjáról kérünk értesítést.

A. J. L-nek jelzett levelet soha se kaptuk; ezért azután nem is adhattuk.

Osztopán. Kérjük az ígért folytatást.

Viszhang. Megérkezett; még nem nézhetjük át.

Gyula Jovánca. Kiadóhivatal azonnal elküldötte.

Sz. G. Szószert helyszűke miatt nem adhattuk.

Taranyba Ugyanezt ienzük.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

HIRDETÉSEK.

592. sz. tkv. 883.

Hirdetmény.

A szigetvári kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírre tétetik, hogy szigetvári takarékpénztár végrehajtónak Márton János és Szabó Sándor csatlakozóknak Zabor-szky Elek és neje Tóth Nina végrehajtást szenved ellen 200 frt, 120 frt, illetve 97 frt 88 kr. s járulékaí iránti végrehajtási ügyében, végrehajtást szenvedőnek a csertői 183. számú telekjegyzőkönyvben fekvő a. + 557. hrszám ingatlan tartozékaival együtt 203 frtra becsült ingatlan az 1883. évi julius hó 30. napján d. e. 9 órakor Csertőn a községbírói laknál megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is eladatni fog!

Kikiáltási ár a fennebb kitétt becsár. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át o. é. készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikát szintén ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, a szigetvári m. kir. adóhivatalnál lefizetni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési felteletek az alulirt telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt, nemkülömben Csertő előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Szigetvárton, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1883. évi ápril hó 14-én.

Zsiga, kir. aljárásbíró.

1000 frt jutalmat

fizetek annak, a ki bebizonyítja hasonlíthatlan nagyszerű lottó-játék rendszeréről az ellenkezőt. E rendszerrel a vesztéses lehetetlen. Mindenkinek ajánlható tehát, ki könnyű szerrel jutalmazó mellékeresetre akar szert tenni, mert a befektetett töke legalább 60%—100% tisztán jövedelmez. Rendszerem szerint magam is játszom a lotterian s mindig nyerek, ezért készsággal s ingyen közlöm mindenkivel e rendszeremet, s csak is hirdetési díjaim kárpótlásául egy forint beküldését kívánom, ezenkívül azonban semmiféle díjat vagy nyeresémosztalékot sem követelek. Tudakozó bérmentesített levelekre, ha 5 kros bélyeg is mellékelte, azonnal válaszlok. — Czimem: V. Hrdlicska jun. Wien, Wieden grosse Neugasse 4.

volt, s a midőn azt letette az asztalra, láttam, sem nekem nem lesz semmi bajunk s ekkor én megdöbbenve a dolgot, önként, magam jó szándékkal mondtam el az igazat, úgy, a mint azt jelenleg is előadtam.

Felolvasás után helyben hagyatva aláírattik. Kelt mint fent. Scharf Móríz s. k. Bary József s. k. vizsgálobíró.

S Z I N H Á Z.

Jakab Lajos megkezdte színtársulatával előadásait; a társulatot a legjobb hír előzte meg. Szombathelyi előadásokról a „Vasmezei Közlöny“ így ír:

„A »Böregé« előadását ritka élvezetté fokozták kiválóan Bácsné Laura (Rosalinda), Kiss Pista (Eisenstein), Bács (fogházi-igazgató), Prielle Kornélia (szobalány), Völgyi Ödön (börtönőr), Bérey Ödön (ének-mester) kimagasló szerepeikkel. »Lili«-ben Jakabné Etelka a lehetőségig iparkodott feledtetni a kétes helyeket; játéka meglepő volt, látszott rajta, hogy a semmiből teremt élevesztést, mulattatót, a 16-18 éves serdülő hajadont ép oly találon jellemző, mint az 50 éves tulment pikáns fiút. Kiss Pistát (Plinehard) ez uttal még magasabb képzettségének láttuk, mint az első napokban hihető volt. »A rokkant huszár«-ban Bácsné Laura (Mareca utitárs), Kiss Pista (kiszolgált huszár) életeleven, jó kedvtől áthatott, bensőséggel átérzett játéka, Temesváry (Lajos) és Férész Ödön (Ferencz), Prielle Kornélia s Kissné (gyámlyányok) hozzájárulásával és Bács (tábornok) hálás szerepével nagy élvezetet nyújtottak. — Szép emléket hagyott maga után a vidék ezen egyik legjobb társulata; szívünkkel óhajtuk, hogy az ősi idejében újra körünkben üdvözölhessük. — a közönségnek csak nyerve vele!«

A »Pápai Lapokban« pedig ezeket olvastuk:

Kritikát írni egy olyan színtársulatról, mely egy dráma, mint az operett mezején teljesen kifogástalan és a közönség folytonos érdeklődésével találkozni, valóban nem csekély feladat. Jakab ur színtársulata különösen a rendezéssel illetőleg kitűnő. E színtársulat az, mely megérdemelné, hogy az előadásokat illetőleg kiterjeszkedjünk a legkéisebb részletekre is, azonban természetük miatt kénytelenek vagyunk ezen megillető kötelességünkről lemondani.

A társulat jó hírverést igazolta nálunk is. Jakab Lajos színtársulatát f. hó 9-én mutatta be Szigethy József »Rang és mód« jeles színművével városunk közönségének. Vasárnap a »Vörös Sapka« Vidor Pál népsziműve adatot elő. Hétfőn a »Nap és Hold« Lecocq operettje. Kedden Csiky Gergely legújabb színműve »Bozóthi Mártha«. Szerdán pedig »Boccaccio« került színre.

Ámbár alig lehet panasza a színigazgatónak közönségünk ellen, mely dászára a hőségnek eléggé látogatja az előadásokat, óhajtanánk mégis, hogy ez oly tömeges legyen, a mint az e valóban élvezetet nyújtó előadások megérdemlik. Különösen figyelmeztetjük vidéki olvasóinkat, hogy a székvárosban tartózkodásuk alatt el ne mulasszák a színi előadás látogatását, mert rég az ideje, hogy városunkban ily összesség, kerekded, színes előadásokat volt alkalmunk láthatni; ugyan vidéki olvasóink iránti figyelemhöz közöljük a jövő hét változatos sorrendjét is.

Szombaton, jun. 16-án »Böregé« Straus közkedveltségű operettje, — vasárnap, 17-én kivánatra »Pelekesi Notárius«, hétfőn 18-án »A Stomfai család«, Csiky Gergely színműve, — kedden 19-én »Angot a kofák leánya«, Lecocq hírneves operettje, — 20-án »Cáviár« Csiky Gergely bölhözatos vígjátéka, csütörtökön 21-én Bácsné Liptay Laura jutalmára »Értéske« Andráczkötészet nyert látványos operettje, fénys jelmezkiállítással. Közlebbi operette udjónás »Furcsa háború« Straus világhírűvé vált operettje, nagy kiállítással a bécsi eredeti minták szerint és »Tót leány« népsziműve.

V i d é k r ő l.

Tihany, június 10.

Tekintetes szerkesztő ur!

Tegnap estéli vonattal érkeztek Siófokra a Balaton-egylet budapesti és fehérvári tagjai, kikkel a szakadó eső és vihar által korhacsolt hullámok dacára átkelünk a Balatonon. Vizi utunk leszámítva a kellemes társalgást a hajó alsó osztályaiban, hová az eső elől huzódunk kellett, a vizet meg nem szokottakkal ugyan nem sok kényelmet nyújtott, de az ut fele táján az ég kitisztult és csillagok fénye mellett értünk Fűredre, hol a lámpionokkal kivilágított hajók közt ott csillogott Szalay Imre hajója is görögült fényében. A fogadás szíves, barátságos volt. Salamon Ádám üdvözölte megérkezőket, azután zeneszó mellett felvonulás a »Király« vendéglőbe, hol jó ellátás mellett, több szép felkészítéstől majd éjfélig maradtunk.

Ma reggel 8 órakor a Kisfaludy gőzöson átkelünk Tihanyra. A falu népe lobogókkal várta a társaságot, a parton, felgyalogolva a hegyen a tihanyi kápolnánál Kopetzky Vidor perjel lelkes szavakkal fogadta, mire Fenyevesy orsz. képviselő válaszolt. A társaság megtekintvén a régi zárdá nevezetéseit és a remete lakokat a »Garay kunyhó«-hoz rándultunk, hol Nádasdy Ferencz gróf a Balaton-egylet tisztelet. elnöke szép szavakkal avatta fel a nagy költő nevének emelt pihenő helyet, mint első alkotását az egyletnek. Fenyevesy ismét szómonkolt, Adorján felolvastott, volt halászlé, bográcsban főt gulyás, jó kedv, míg 1 órakor ismét hajóra szállva, a Kisfaludy általános kedvelt Keöd kapitányra, átszállította a vendégeket Fűredre. Én pedig elmerengve a Tihanyból élvezhető szép kilátáson, elgondoltam arról, mi lehetne ez a magyar tenger és partjai, ha nem csak egy-egy szerény társulat fáradozna élénkítésén, hanem különösen az elhagyatott somogyi oldal nagy birtokosai több előszeretettel viseltetnének házáink e gyöngye iránt. Zala, Veszprém úde le-

vegője, regényes vidéke, már is gyakorol vonzerőt, a városi nyári hőseget kerülőre, míg a somogyi partok a fürdés hatásának tekintetében vannak előnyben, csak egy kis lendület adatnék meg az intő helyekről, és Siófok, Szemes, Lelle, Boglár, Fonyod, Szt.-György, mind kedvelt fürdőhelyekké válnának. A mai viszonyok közt ez persze nem várható, a somogyi parton fürödni akaró a kényelemnek még embrióját sem találja, a faluk polgársága a töle kitelhetőt ugyan megteszi, de ez vajmi kevés a mai kívánalmakhoz képest, a többnyire nagy uri birtokosok pedig úgy látszik inkább elvesztik a reájuk okvetlen háramló hasznót, semhogy épületeket, fürdő házakat, kerteket alakítanának a Balaton partjain és a városi intelligenciát nyárra oda csodítanék; hiába jobb szeretik ők partjaikon a szél hordta homokot látni, mint sem néha-néha találkozni kellessék talán még valami városi skriblerrel is, ki pedig, és ez megeshetnék, még nem is venné gráciának, ha lenézik.

Nem a magányos Kisfaludy gőzös, nem a fűredi csónakok, vagy a badacsonyi Yacht társaság, hanem egész kis flatlának kellene a Balatonon mozogni, hogy az csak némileg is elérje azon élénkséget, melyet a külföldnek csak tized rész kiterjedésű tavain is láthatunk. Addig is hála a kezdeményezőknak, elvitáztatlanok érdemeik. Fűred és Badacsony ma gyűpontja a balatonvidéki mozgalmnak, az utóbbinak Yacht társulata is minden töle telhető meg tesz, ámbár erős küzdésébe kerül; ugyanis a Yacht társaság a kő szállítást a somogyi partra is szándékszik elvállalni, konkurencsei valami zsidók, kik már kikötőt is szereztek és mint halljuk a megtartandó árlejtésen potom árákig akarnak leszállani, persze most az egyszer, ha ez alkalommal a keresztény társulatot sikerül nekik megbénítani, majd jövőre egyedül uralván a helyzetet, dusan megnyerik, mint most talán vesztenek is. Távolról sem vagyok érdekelve ez ügyben, de mégis óhajtanom, hogy a most erősbödő Yacht-társulat iránt, a hatóság némi tekintettel volna, szép, dicseretes, hogy különbéle idegen hal faj tenyésztését kísérlik meg a balatonban, de azt már teljesen feleslegesnek tartanám, hogy e regényes tájakat zsidó tenyésztész is használják. . . . hámi.

Balaton-mellől, 883. jun. 10.

Tek. szerkesztő ur!

Nemelyek azt mondják, hogy sivár a politikai láthatár, hogy nincs tárgy, melyről érdekes dolgokat lehetne írni. Pedig hát ebből egy szó sem igaz. Magyarországon, édes hazánkban, a politikai és társadalmi téren oly sok a tényező, a teendő, hogy ha a szellem nap számosa meg akar felelni kötelességének, akkor irhat éjjel-nappal. Kiirhatja lelkét. Melyben tudom, érzem, hogy nem csekély szerep jutott tek. szerkesztő urnak is. Elsírhajta fájaldalmait velem együtt. Feléle a hazafiságot tevészett nagy uraknak, a kormány intézőinek a »sachter politikát« üző Eötvös-féle uraknak. A függetlenség varázs eszméje alá rejtőzött álnok, celszövdöknök, kik nem átalják a szent cél felvételét, a »demagóg«, a »sachter«-féle politika védsével beszenyenezni — annyi keserű szemrehányást, s a bűnös mulasztásoknak oly nagy sorát számlálhatja el, illetve lobbanthatja szemökre és ezen oly hosszan elmerenghet, míg jobban ki lesz merülve, mint azon szegény munkás, ki most kora hajnalról, naplanyugtáig fáradhatlan szorgalommal verejtékében fürödre iparkodik magának és családjának kenyeret szerezni.

De hol is kezdjem a dolgot? Nem találok a fonal végét. Hiszen csak úgy a fejem azon sok esetek és hírek miatt, melyek agyamat össze-vissza kalandozzák.

Szóljunk legelőbb is a politikai tényekről. A világ óriási léptekkel, mondhatnók hanyat-homlok rohan a »conventia«, a társadalmi viszályok lejtőjén lefelé, a nagy socialis forradalom elé. A nagy tőkepénzesek és bankár zsidók napról-napra nagyobb hatalmat nyernek az államok ügyeinek vezetésére s azon igazságtalan adórendszer fenntartására, melyben a munka után élők, viselik az iszonyatos állami terheket, míg az állami kötvényesek, akarom mondani kötnivaló zsidók számára ugyszólván adómentes jövedelem van biztosítva a tőke-kamat adó alá tartozó jövedelem eltitkolhatása által, melyeknek ugyszólván semmi normalis ellenőrzése nincs. Pardon most jut eszembe, de igenis van — papíron.

Már hiszen, mi sem volnánk talán ellen ezen szerény kedvezményeknek (?), ha a kormány a tulságosan fölcsigázott egyenes adó mellett, oly számos és kimonádatlan természetű indirect adóval nem kedveskednék, illetve terhelné adózó közönségét; vagy ha 16 év óta az ország szétzárta befolyt roppant jövedelemből valami országos érdekű ügyet tudott volna megrendíteni, a zsidó emancipatió kivül; ha például a nagy adóból magyar pénzügyet teremene, hogy az összes hitelintézetek ne függenének többé Bécsről; vagy ha azt a sanda, orosz osztrák pénzt, Magyarország nem garantirozná többé; vagy a quótát megváltoztatná a kormány. Sokkal többet nyerhetnénk — mint az aljas zsidó politikával. . . De az állam nyomorúságát az efféle tehetetlenség eléggé jellemzi. Kormányunk nem tud semmi hasznos dolgot létre hozni, hacsak a nemzetre

irtóztató terheket nem ró. Minden évben számos millióra rugó deficitet mutat ki anélkül, hogy az agyon zaklatott nép terhein csak némileg is iparkodnék könnyíteni. Hhja a zsidó külbomb hazafi mint a magyar, azt kell pártolni. Annak van pénze, — az igazi magyar pedig nyomorult. Valóban be fog következni ama közmondás, hogy: »a hol a szegénység beköszön, ott a becsület eltűnik.« És ez a legszomorubb a dologban, hogy a bölcs kormányparturak, az ugynevezett mamelluk had, mely egyebet sem tud mint szavazni, mindezek daczára nem akarják belátni hova sodorják saját énjöket: hogy az ő állami zsidó politikájuk rossz; nem akarják belátni miszerint a nemzet ellen vétkeznek, míg a mostani zsidó állapot fenntartását óhajtják; és annak megalakítására nem nyújtanak segédkezet, hogy a nemzet minden téren az anyagiakban úgy mint a szellemiekben független ura lenne önsorsának, — független a zsidóttól.

Dongé.

Kaposvári piaczi árak.

Junius hó 12-én.

Table with 2 columns: Item name and Price. Items include Buza (9 frt 80), Rozs (6 frt 80), Kukoricza (6 frt), Árpa (7 frt), Zab (5 frt 80), Hajdina (5 frt), Métermázsánként.

Szerkesztői üzenetek.

V'szi. Kár volna ön ügyes tollát ilyes magány dologban koptatni, ön felszólalása hatott ez szerintünk elég.

Kis-Korpad. Lapunk teljesen a gyakorlati élet terén állva, kérünk jobban ez iránynak mint csak az elméletnek megfelelő cikkeket: nincs kétségünk hogy azon tollból az is kikerül.

K. K. Kiliti. Előfizetési időt ápril elsejétől számítva a kiadó hivatal.

Cs. L. Sajnáljuk, hogy nem teljesíthetjük a folyamathatn levőt megszaktítani nem lehet.

Sz. N. Végleges elkötözésének napjáról kérünk értesítést.

A. J. L-nek jelzett levelet soha se kaptuk; ezért azután nem is adhattuk.

Osztopán. Kérjük az ígért folytatást.

Viszhang. Megérkezett; még nem nézhetjük át.

Gyula Jovánca. Kiadóhivatal azonnal elküldötte.

Sz. G. Szószertint helyszüke miatt nem adhattuk. Taranya Ugyanezt izcnjük.

Szerkesztésért felelős:

S z a l a y K á r o l y.

HIRDETÉSEK.

592. sz.

tkv. 883.

Hirdetmény.

A szigetvári kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy szigetvári takarékpénztár végrehajtatónak Márton János és Szabó Sándor csatlakozóknak Zaborzsky Elek és neje Tóth Nina végrehajtott szenedvő ellen 200 frt, 120 frt, illetve 97 frt 88 kr. s járuléka iránti végrehajtási ügyében, végrehajtást szenedvőnek a csertői 183. számú telekjegyzőkönyvben fekvő a. t. 557. hrszám ingatlan tartozékaival együtt 203 frtra becsült ingatlan az 1883. évi július hó 30. napján d. e. 9 órakor Csertőn a községbírói laknál megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is eladatni fog!

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át o. é. készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikat szintén ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, a szigetvári m. kir. adóhivatalnál lefizetni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek az alulírt telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt, nemkülönben Csertő előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Szigetvárott, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1883. évi ápril hó 14-én.

Zsiga,

kir. aljárásbíró.

1000 frt jutalmat

fizetek annak, a ki bebizonyítja hasonlithatlan nagyszerű lottó-játék rendszeremről az ellenkezőt. E rendszerrel a vesztéses lehetetlen. Mindenkinek ajánlható tehát, ki könnyű szerrel jutalmazó emlékkeresetre akar szert tenni, mert a befektetett tőke legalább 60%-100% tisztán jövedelmez. Rendszerem szerint magam is játszom a lotterian s mindig nyerek, ezért készséggel s ingyen közlöm mindenkivel e rendszeremet, s csak is hirdetési díjaim kárpótlásul egy forint beklüldését kívánom, ezenkívül azonban semmiféle díjat vagy nyereményosztalékot sem követelek. Tudakozó bérmentesített levelekre, ha 5 kros bélyeg is mellékelteik, azonnal válaszlok. — Czímem: V. Hrdlicska jun. Wien, Wieden grosse Neugasse 4.

# A borkezelést

gyakorlatilag tanítja az ujonan megjelent **rendelvénykönyv**, melynek tartalma: Utasítás savanyu, silány **természeti borok** nemesítésére, borok készítésére **szőlőfürtök** nélkül; — bor-készítésre borseprűből (100 literből 1000 liter) ártalmatlan anyagok hozzátevésével, **olcsó házi ital** és finom palackborok előállítására; — továbbá utasítás mesterséges **gyümölcs-must, bor-cet, ecetlél, pálinka, rum, likörök, gyümölcs-levek, élesztő, illatszerek, gyógyszereszek, balzsam, szappan** s ezernél több kereskedelmi cikk előállítására, melyek több mint 100% hasznót hoznak. Ara 3 frt. Megrendelések készpénzfizetés mellett, vagy postautalvánnyal **Hrdlicka Mária**, cs. kir. szabad. tulajdonosnőhöz, Bécs, Wieden, Pressgasse Nr. 19. intézendők.

Funke es Kornberg,  
kávé és thea raktára.

Hamburg  
Admiralitätsstrasse 77.

## Nagybani

## Thea.

## Kávé.

Az alábbi árákért öt kilo kávét küldünk bérmentve utánvétellel csomagolást nem számítjuk. A vám külön fizetendő. miután azt itt megfizetnünk nem lehet.

1/2 kilo THEA vámja 50 kr.

1/2 kilo KÁVÉ vámja 20 kr.

Szám	Faj	Minőség	5 kilo kint osztr. é. frt.	Szám	Faj	Minőség	5 kilo kint osztr. é. frt.
1	Caravan-Thea.	különös finom, zamatos.	5.50	21	Mocca . . . .	valódi arabs . . . .	6.82
2	Mandarin Pecco	az idején legkiválóbbja .	4.50	22	Menado . . . .	kitünő zamatu . . . .	5.83
3	Pecco virág . . .	gazdag virágú . . . . .	3.—	23	Preanger . . . .	finom, finom . . . . .	5.40
4	" " " " " "	finom, finom . . . . .	2.50	24	Java I, sárga . . .	igen finom . . . . .	4.53
5	" " " " " "	finom és zamatos . . . .	1.75	25	" " " " " "	finom . . . . .	4.20
6	Souchong . . . .	különös finom, erős . . .	2.50	27	Gyöngy-Mocca . .	finom, finom kiadó . .	4.88
7	" " " " " "	nagyon finom, zamatos .	2.—	28	Ceylon, Gyöngy . .	különös finom . . . . .	5.40
8	" " " " " "	finom, finom, erős . . . .	1.75	29	" " " " " "	nemes . . . . .	5.30
9	" " " " " "	finom, erős . . . . .	1.50	30	Cuba, zöld . . . . .	igen finom, erős . . . .	4.65
10	" " " " " "	jó zamatu . . . . .	1.75	31	Campinas . . . . .	finom s kiadó . . . . .	3.95
11	" " " " " "	jó és erős . . . . .	1.—	32	Santos . . . . .	erős tiszta izü . . . . .	3.90
12	" " " " " "	jó izü . . . . .	—75	33	Domingo . . . . .	jó izü . . . . .	3.80
13	Moning-Congo . .	finom és zamatos . . . .	1.75	24	Rio . . . . .	kiadó erős . . . . .	3.50
14	Kaisow-Congo . .	finom, finom (esaládi thea)	1.—				
Keverékek.							
15	Császár keverék I.	igen finom (társasági thea)	2.—				
16	" " " " " "	finom, erős és zamatos .	1.75				
17	Családi keverék	f. e. jó izü és zamatos .	1.25				

Valódi Bourbon-Vanille, 10 hüvely 2 forint.

Orosz korona Sardina, bérmentve, hordója mintegy 5 kilo 1 frt 75 kr. különlegességek.  
Angolna, bérmentve hordója mintegy 5 kilo . . . . . 4 frt — kr.

Kávé és thea mintákat ingyen és bérmentve küldünk.

FUNKE és KORNBERG.

## Fontos jelentés.

### A rumburgi és sziléziai gyárak raktárjaikat FOGL E.

cs. kir. udvari vászon-nemű gyára által

Bécs, Mariahilferstrasse Nr. 25.

Hites becslővel megbecsültetvén, 35 százalékkal a gyári áron alul, hogy rövid idő alatt mindent eladhasson, elarusításra szánták.

Megrendelések a pénz beküldése vagy utánvét mellett is (50 frton felül bérmentve) teljesítetnek, a becsár szerint.

Fehérruha 1/2 és 1/4 tucat vagy kísérletül darabonként is megrendelhető.

Egy tucztat fehér vagy szines férfi ing-gallérral vagy a nélkül (nyakbőség megjelölendő fehér papirszalaggal) frt. 15.—	Uri gallérok, tucztatja 1.20. . . . . 2.—
18.—, 24.— legfinomabb 30.—	Uri és női kézelők tucztatja 3.— . . . 4.—
1 tucztat vászon férfi ing 24.—, 36.—, 48.—	Nyakkendők, új divat, selyem dbja 30 kr. 1.—
1 tucztat férfi nadrág 9.—, 12.—, 15.—, 18.—	Pamuting vagy nadrág dbja 1 ft. 1.50 2.—
1 tucztat vászon alsó nadrág francia betéttel, gombokkal 15.—, 18.—, 24.—	Garnitúr, szines (2 ágy-, 1 asztalkendő) 7, 9, 12.—
1 tucztat shirting női ing, sima 9.—, 12 frt, himzett betéttel 15.—, 18.—, 24 frt legf. 30.—, vászonból legjobb minőségű 18.—, 21.—, divatosan himezve 30.—, 36.—, 42.—, 48.—	1 tucztat fehér vászon zsebkendő 1.50, 2, 2.50 3. 4. 5. frt, legfinomabb 6.—
Női nadrág (3 nagyságban) 1 tuczt 10.—, 12.—, gazdagon himezve 18.—, 24.—	1 tucztat fehérvászon zsebkendő szines szélekkel 3, 4 frt, legfinomabb . . . 5.—
Háló vagy pongyola kabát 1 tuczt 12, 15, 18.—, elegánsan himezve 24, 30, . . . . . 42.—	1 tucztat fehér battisztikendő szines szélekkel 1, 1.50, 2 frt . . . . . 3.—
Fehér női shirting alsósoknya 1 tuczt 15, 18, 24, himezve 36.—, . . . . . 48.—	1 vég 30 rőfös szines ágyruha 6, 8 10.—
Fekete moirée vagy szines sársoknya 2.—, 3.—	1 db. 30 rőfös házi vászon 6, 7, 8 . . . 10.—
Előkötők, fehér 50, 75 kr., 1 frt, himezve, fekete lustreből is 1 frt. 1.50	1 db 40 rőfös gazdasági vászon 10, 12, 15, 18.—
Barchent kabát, nadrág, soknya, 1.—, 1.50, 2.—	1 db 50—54 rőfös rumburgi vagy czérna vászon legjobb 18, 20, 25 . . . . . 30.—
Női háló köntös (mérték: hosszúság és mellbőség) szines cretonból drbja 3, 4, 5.—	1 db 30 rőfös shirting 5, 6, 8 legfin. . . 9.—
Női harisnyák, fehér vagy tarka tejtja 4, 6, 10.—	1 tucztat vászon törülköző 4, 5, 6 . . . 8.—
Férfiharisnyák, tucztatja 3, 4, 6, legfinomabb 8.—	1 asztalkendő, vagy szines abrosz 1, 1.50, 2, . . . . . 2.50
	1 tucztat fehér serviette 3, 4, 5 . . . . . 6.—
	1 damaszt garn. (1 abrosz, 6 serviette) 5, 7.—
	1 db 12 lepedő vagy paplanboríték varrat nélkül 18, 20, 24, 30 . . . . . 36.—
	Esernyő, tokkal 2, 3 frt, selyem, legfin. 5, 6.—

### Szintugy kaphatók:

1 drb. 30 rőfös durva vászon 4 frt. 1 tucztat fehérítetlen törülköző 1.50—2 frt. 1 tucztat kis zsebkendő 70 kr., 1 frt. 1 tucztat serviette 2 frt, kávé-abrosz drbja 39 kr.; szóval minden kapható, még pedig 20 százalékkal olcsóiban, mint máshol. Ingek és alsónadrágok drbja is 75 kr. Levélbeli megrendelések, melyek bármely nyelven történhetnek; a pénz beküldése után, vagy levélbeli kívánatra utánvétellel is. C z i m:

## FOGL E.

első cs. kir. udvari vászon-nemű gyára  
Bécs, Mariahilferstrasse 25 sz.

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE

**A legjobb szivarka-papir**  
**LE HOUBLON**  
Francia készítmény  
Óvakodjunk az utánzástól!  
Csak akkor valódi ezen szivarpapir, ha minden egyes lapja LE HOUBLON bélyeggel s mindegyik boríték az alábbi védjegy s névaláírással van ellátva.  
Newley & Henry  
Propriétaires  
SALVAY & MÉRÉNY, előző Fabrikanten, PARIS

A nagy-atádi uradalom főbérnöksége részéről közhírre tétetik, miszerint az alább nevezett kisebb királyi haszonvételek bérbeadandók.

1-ször. A „Korona“ nagyvendéglő hozzátartozandó épületekkel, mészárszék, garibaldikert és borméresi jogokkal 1884. január 1-től; 6 egymás után következő évekre.

2-ször. A „Szarvas“ vendéglő hozzátartozandó épületek, mészárszék és borméresi jogokkal 1885. január 1-től 5 egymásután következő évekre.

3-ször. Kis-Atádon levő „Rózsa csárda“ hozzá tartozó épületek, borméresi jog és mulatókerttel 1885. január 1-től 5 évre.

4-ször. A Berzenzei utban levő „Döbrögi csárda“ hozzátartozó épületekkel és borméresi joggal 1884. január 1-től 6 egymásután következő évekre.

5-ször. A rinyaréten levő ugynevezett kis erdei 2 kerekű vizes malom, hozzátartozó épületek, rét és földekkel 1884. április 24-től 6 egymásután következő évekre.

Bérleti szándékozók naponkint délelőtti 11 órától déli 12 óráig kellő felvilágosítást kapnak Atádon a gazdasági irodában.

N.-Atád, 1883. június 10.

### Az urad. főbérnökség.

## !!Képek!!

művészi kivitelű olajnyomások, széles aranykeretben következő olcsó árakért:  
A király arczképe 90/75 cmtr. 4.—  
A királyné „ „ „ „ 4.—  
Kossuth Lajos „ 100/80 „ 7.—  
Deák Ferencz „ „ „ „ 7.—

Konstantinápoly, Stolzau, Gastein, Salzburg, Hallstadt, Ischl, Gmunden, Venczeze látkepe 96/75 cmtr. á 6.—  
Vaddisznó — róka vadászat 110/80 „ „ 7.—  
Üldözött szarvas. Elesett szarvas „ „ 7.—  
Pusztá, farkas vadászat. Rablók. 90/75 „ „ 3-50  
Mesélő vadász, Főtűdó urnál. „ „ 8.—  
Az elért szőkevények 110/86 „ „ 11.—  
Az utolsó korosztály Népfelkelés „ „ 11.—  
Az utolsó vacsora. (da Vinci) 110/66 „ „ 7.—  
Madonna Sixtina. (Rafael) 110/86 „ „ 7.—  
Mad. Immaculata. (Murillo) „ „ 7.—  
Krisztus Pilátus előtt (Munkácsy) 120/25 „ „ 15.—  
Miramare. — Genua 85/65 „ „ 3.—  
Urnó, Urhölgy 90/75 „ „ 3-50  
Halászléány. A szép skótnő 85/75 „ „ 3.—  
Nyár (fürdői jelenet) (Makart) 100/80 „ „ 12.—  
Tavaszi. (Makart) „ „ „ 12.—

Csomagolás biztosan történik és jutányosan az utóbbiakat.  
Megrendelés utánvétellel teljesítetik. Solidságunkért régi hírnevünk nyújt biztositást.

Szt. Lukács műintézet.  
Bécs Hernals.

**Szűszerei az embereknek**  
a szép, buja hajzatát egyedül a cs. k. és m. kir. kizárólag szabadalmazott HAJ- ÉS SZAKÁL-NÖVESZTŐ SZESZNEK köszönheti, mely egyidejűleg a fejkorpát is nyomatlanul elpusztítja; valamint az ehhez tartozó

valódi stájer alpesi növény- vagyis dió kivonat-haj-kenőcsnek

## HRDLICKA A. M.

cs. k. és m. kir. szabadalm. illatsz. gyárából.  
Bécs, Wieden, Pressgasse 19. sz. a.

Eme felülmulhatlan szer az én gyakran kipróbált haj- és szakálnövesztő, mely szabályszerű használat és a stájer alpesi növény- vagy dió kivonat alkalmazása mellett a legrovidebb idő alatt a legkopaszabb helyeken az eredeti szinben állítja vissza a hiányzó hajzatot. Sok fiatal ember szép haját s telt szakálát egyedül e szesznek köszönheti. Kihullásánál már 8 nap leforgása alatt észrevehető e szer hatása. Korpaképződés alatt 3-szori használat mellett a legártatlanabb s legjobb hajfestőszer „koppitzinal“ (ólomtartalom nélkül), mely a haját 10 perc alatt, fekete, barna vagy világos-barna színre festi jótállás mellett, s a szürke, sőt a legfehérebb hajzatnak is a legfeketébb szint kölcsönözi. — Ezen „Koppitzinal“ hajfestőszer használatánál ajánlom különösen valódi kettős s erős dió kivonat-hajkenőcsömet mint szépitőszert, rudacsakában, továbbá ezen dió kivonat-olajat a haj festése és növesztésére.

Ezen cs. kir. és m. kir. szabad.

### haj- és szakálnövesztő szer

minden körülmények közt gyökeresen gyógyítja a beteg haj-gyökereket és a legrovidebb idő alatt biztosítja a legkésőbb korig, a gazdag hajzatot megőrzi minden csuzos fejbántalmaktól, s eltávolít a bőrtől minden tisztaltalanságot. — Tény, hogy sokszáz személy, kik teljesen haj- s szakáltalanok voltak, három hó leforgása — tehát aránylag rövid idő alatt szép, buja hajt szakált — s dús hajzatot nyertek. A számtalan erre vonatkozó köszönő-iratok birtokomban vannak.

Megrendelések egyenesen

## HRDLICKA ANNA MÁRIA

a cs. k. és m. kir. kizárólagos szabadalm tulajdonosához, mint a cs. k. és m. kir. szabadalmazott haj- és szakálnövesztő szer eladójaához.  
Bécs, Wieden Pressgasse, 19. sz. a. intézendők.

### ÁRJEGYZÉK:

1 nagy alabastrom-üveg kettős haj- és szakálnövesztő szesz	3 frt 50 kr.
1 kisebb üveg	2 „ —
1 alabastrom-üveg tégely valódi stájer alpesi növény-hajkenőcs	1 „ 50 „
Íjító dió-kivonat hajkenőcs	2 „ —
A valódi festőszer „koppitzinal“ veres, fekete, barna vagy világos barnához, 1.sz. (kék), 2. sz. (sárga), mindkét üvegose, kefével s szeszével együtt, ára	4 „ —
1 üveg haj-íjító dió-kivonat olaj	1 „ —
Dió-kivonat (szépitőszert) rudacska haj-kenőcs	— „ —

Megrendelések a vidékről, úgy a külföldről a pénz beküldése vagy utánvétel mellett gyorsan s lelkiismeretesen eszközöltetnek.  
Csomagolás 30 krral több.

Van szerencsénk a n. érdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy a

**SOMOGY-KAPOSVÁRI**  
föld-, kereskedelmi- és ipar-, hitel-részvény-társulatot  
czimzetes  
**főügynökséggel**

ruháztuk fel, mely a tisztelt közönségnek, tűz-, jég- és életbiztosítások közvetítésére rendelkezésre áll.  
midőn egyúttal feleinknek hazai intézetünk meleg pártolásátért köszönetünket fejezzük ki, kérjük a nagyérdemű közönséget, miszerint társulatunkat továbbra is pártolni méltóztatassék.

**Az első magyar ált. biztosító társaság.**

Ennek kapcsán van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy

**társulatunk**  
mai naptól fogva a társulat helyiségeiben (Kaposvárott, gymnasiumi épület)

**tűz-, jég- és életbiztosításokat** elfogad.

Kaposvárott, 1883. június hó 1-én.  
A somogy-kaposvári föld-, kereskedelmi- és ipar-, hitel-, részvény-társulat  
**Csorba Ede.** **Berger Antal.**

Kaposvárott 1883. Nyomatott Hágelman Károly könyvnyomdájában.

Kaposvárott, az előző évi  
Megjelenés  
Egész évre  
Fél évre  
Negyed évre  
Egyes  
Hé  
könyvtárosok

### Szala

lapunk szer  
nosné, a  
áldozat Eszt  
ván, hogy  
Nyiregyháza  
tartandó tár  
sergő szeg  
bizalmát mé  
fogadta és  
a második n  
széknek a  
végzése foly  
Solymosiné  
volt.

### Vérbe

hogy híven  
mely elfog  
dön említi  
is lesz az ált  
badulás ünne  
tető a szem  
martyrjára,  
sadalom, st  
tezték-e? v  
vagy csak e  
tart bennete  
tőlagos hiva  
az egyén mi  
egyszer ké  
telt, megny  
nem tudját  
Nyireg  
laszt. Ott t  
és az új ta  
értékét, az  
vérenek, sz  
ság megmé  
háza fogja  
tény négy e  
vagy csak  
Mi biz

### T

Mikor  
sértet nem h  
rémesebben  
getett hosszú  
alatt, melyr  
egy akasztó  
akkor a báto  
vad a halálr  
tűskén-bokro  
szett futásnak  
nak is könny  
teg dézsájána  
gyorsasággal  
Juliska és R  
lélekzet nélk  
ták keblükh  
Végre egymá  
ből oly világo  
des szavakat:  
dék nélkül, b  
elindultak a  
szőkevény, ki  
tet is felülm  
is minduntala  
látták, mint  
des békesség  
sértet mellett  
„ez mégis ali  
hívjuk vissza  
hogy ők szere  
Alig, hogy e  
vöröshaju má  
gyait, s aggo